

Francesc Torralba: “En tot creient hi ha també un agnòstic”

Description

“Un exercici intel·lectual intens i extens en el temps que m’ha permès aprofundir en una de les pàgines més belles de l’Evangeli”. Així descriu [Francesc Torralba](#) el procés d’escriptura del seu nou llibre, [Benaurances per a agnòstics](#) (Fragmenta), un treball en què, a partir d’una llarga sèrie de cartes creuades fictícies entre Francesc (*alter ego* de l’autor) i Guillem (un amic agnòstic), el teòleg i filòsof barceloní ofereix **una mirada personal al text de les benaurances**. “Només per aquesta pàgina, val la pena llegir tots els Evangelis”, assegura Torralba sobre aquests principis divins a través dels quals desplega amb mestria els grans principis de la proposta cristiana.

Com va sorgir la idea d’aquest llibre en forma de diàleg ficcionat?

L’epistolari és un gènere literari que sempre m’ha interessat. He publicat diversos llibres de cartes, però aquest és un epistolari fictici perquè jo soc l’emissor i el receptor de les cartes. M’agrada aquest gènere perquè a través d’ell es dona vida a dos personatges diferents que tracten els temes des d’angles diferents. M’interessa la veu del creient, però també la de l’agnòstic. Vull donar rellevància a les seves preguntes i qüestions i també a aquell punt de vista oposat al meu. La millor manera de fer-ho era a través d’un diàleg obert i sense complexos sobre una qüestió d’interès universal: la felicitat.

Què fa pensar que les benaurances puguin ser susceptibles d’una “adaptació” per a agnòstics?

Tot ésser humà, per naturalesa, desitja ser feliç. Hi ha, però, diversos camins cap a la felicitat i no tots són coincidents. M’han interessat presentar el programa de felicitat que emana de l’Evangeli i, particularment, del Sermó de la muntanya. Ho he volgut fer considerant seriosament les objeccions que presenten els meus amics agnòstics, per veure quina congruència o solvència té el programa de felicitat que planteja Jesús en les vuit benaurances. No em proposo adaptar-les a la visió agnòstica, sinó presentar-les de manera significativa i raonable, atenent les seves preguntes i qüestions. Un títol més llarg i potser més escaient hauria estat: ‘Les Benaurances explicades als meus amics agnòstics’, però l’editor, amb bon criteri, ho va desaconsellar per simplificar-lo i fer-lo més àgil.

Francesc Torralba, en una imatge d'arxiu. | Fragmenta

Ha sigut complicat per a vostè ficar-se en el paper d'en Guillem? Com ha sigut aquest procés?

No ha estat difícil presentar la perspectiva agnòstica. En tot creient hi ha també un agnòstic, algú que dubta, busca, cerca, es qüestiona allò que creu. Només ha calgut donar-li vida, deixar que s'expressi i raoni. En Guillem és un agnòstic culte i respectuós, format en la tradició cristiana que valora i estima l'Evangeli, però no creu en Déu, ni en cap dels dogmes del Credo de Nicea. L'he volgut presentar amb tota solvència racional i fer d'ell un interlocutor vàlid i seriós que planteja preguntes inquietants que obliguen el creient a repensar el que dona per obvi, clar i evident. No he volgut fer-ne un esperpent o una caricatura, sinó legitimar la seva posició i entendre els seus arguments contraris a la proposta de felicitat de l'Evangeli.

Què representen les benaurances, a grans trets, en el conjunt de la fe cristiana?

La felicitat perfecta no és possible en aquest món. Hi ha massa sofriment, massa dolor, massa crueltat per ser vertaderament feliços. Hauríem de tancar-nos en una bombolla opaca i ser aliens a tot el que implica assolir aquest estat de felicitat. No podem ser feliços en constatar tant de sofriment en el món. Podem assolir una felicitat imperfecta, però només si vetllem per causes nobles, si donem allò

que som als altres, si ens entreguem als qui pateixen. La felicitat que emana de l'Evangeli no és el confort material, ni el plaer sensorial, tampoc no és la serenitat psicològica. És un estat que advé quan amb la seva acció o paraula millora la vida dels altres, encara que sigui d'un únic ésser humà en el planeta. És la felicitat que té el qui pacifica un entorn, el qui lluita per la justícia, el que amb la seva entrega aconsegueix un bé per als altres. Això és el que realment ens omple.

Les benaurances es troben dins del sermó de la muntanya, una part de l'evangeli que va inspirar en bona part la vida de Gandhi. Per què creu que el líder pacifista va sentir-se captivat pel missatge de Jesús?

Gandhi va reconèixer que el cristianisme el va atraure profundament, però mai no va renunciar de la seva religió materna, l'hinduisme, però el missatge de les benaurances i, en particular, la benaurança que es refereix als pacificadors, el va fascinar. Gandhi va lluitar per la pau, pel reconeixement de drets i per l'alliberament del seu poble de l'imperialisme britànic a través de la noviolència. En Jesús va veure un mestre moral de la humanitat, un referent en el camí de desaferrament. Gandhi va viure amb pobresa, va lluitar per la justícia i per la pau. Forma part dels sants que no reconeix el santoral. És un llum que il·lumina la nit.

Category

1. Espiritualitat

Tags

1. agnòstics
2. creients
3. fragmenta
4. Francesc Torralba
5. llibres

Date Created

4 d'abril de 2024

Author

jordi-pacheco